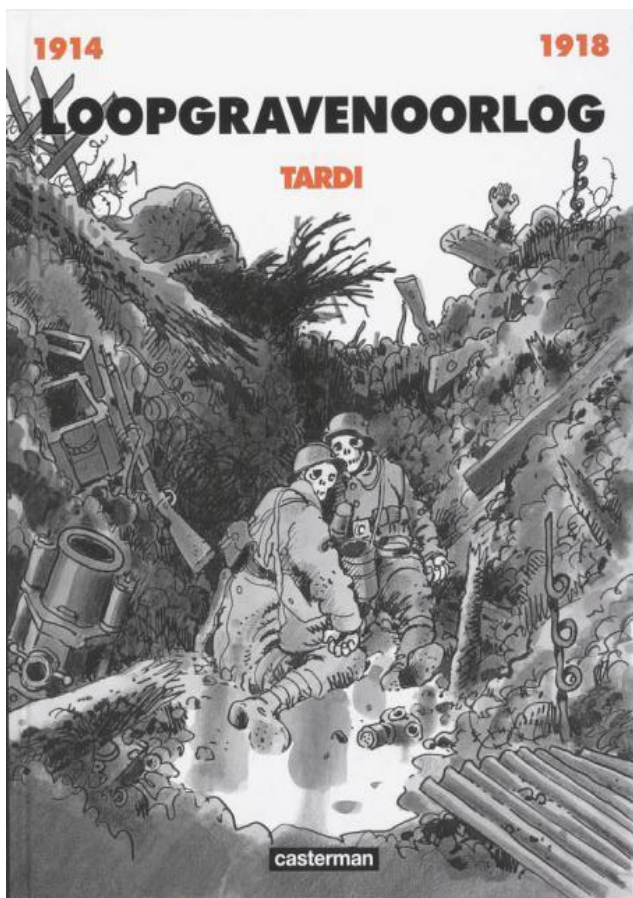

Tardi

Honderd jaar Wereldoorlog I wordt in talloze stripverhalen herdacht. De voorbije 4 jaar verschenen een tiental reeksen tegen de achtergrond van WO I. De meest imponerende gedenksteen voor de gesneuvelden, gehouwen in de zwierige zwart-wit lijnvoering die zo kenmerkend is voor zijn werk, bezet met de namen van de bijna 10 miljoen doden die deze oorlog eiste, verschijnt echter al in 1993: Loopgravenoorlog van de Fransman Jacques Tardi.

Tardi's loopbaan proberen samen te vatten, betekent hem onvermijdelijk oneer aandoen. De man wordt terecht beschouwd als een van de grootste Europese stripmakers van de laatste halve eeuw. Verschillende onderwerpen steken er in zijn werk bovenuit: groezelige politici met de focus op de onderwereld, de stad Parijs, en Wereldoorlog I, waarbij hij het zinloze van de oorlog in de verf zet.

Het bekendst wordt hij met zijn strips over De Grote Oorlog. Als 5-jarige was het Tardi's oma die hem de verhalen van zijn grootvader, zelf soldaat tijdens WO I, vertelde. Grootvader zelf deed er liever het zwijgen toe. De jonge Jacques kreeg er nachtmerries van, waarin de gruwel en de absurditeit van het oorlogsgeweld

de boventoon voerden. Hij had 100-en pagina's tekeningen, uitgebracht in verschillende lijvige boeken, nodig om zijn demonen enigszins in toom te houden.

Loopgravenoorlog toont op indrukwekkende wijze de waanzin, de angst, en de zinloosheid van WO I. Er is geen hoop en geen medelijden voor de jonge soldaten die 4 jaar lang gevangen zitten in de loopgraven. Het boek is een amalgaam van verhalen, waarin eenvoudige soldaten de hoofdrol spelen. Er zijn geen helden. Het zijn gewone mannen, jongens, die vastzitten in greppels, soms op nauwelijks enkele tientallen meters van de vijand, enkel gescheiden door prikkeldraad, ruïnes, ondergelopen bomkraters, rottende lijken, en modder die bij alles en iedereen binnendringt. De soldaten waren het slachtoffer van een meedogenloze oorlogslogica, met vóór hen mitrailleurs, tanks, of gasaanvallen. Wie

weigerde bevelen op te volgen, viel ten prooi aan eigen artilleriegeschut, of werd geëxecuteerd om als voorbeeld te dienen. Duizenden doden per dag was geen uitzondering bij veldslagen die weinig of geen noemenswaardige vooruitgang opleverden. Het aantal mentaal of fysiek verminkte lichamen, was niet te tellen. Een hele generatie jongemannen van talloze nationaliteiten werd een zinloze dood in gejaagd. Of zoals Tardi het zelf verwoordt: Wereldoorlog I was één reusachtige, anonieme doodscreet.

Naast Loopgravenoorlog, dat steevast bovenaan lijstjes met de allerbeste strips prijkt, heeft Tardi ook in andere albums aangrijpende getuigenissen over de gruwel van de Eerste Wereldoorlog verzameld: Soldaat Varlot, De Grote Slachting, De Laatste Aanval, Allemaal herdenken ze, gestaafd door een nauwgezette historisch accuraatheid, al die levens die in een gezamenlijke vlag van collectieve verstandsverbijstering, gedurende 4 jaar als zaden in de wind uitgestrooid werden, zonder ooit vrucht te dragen.

